Ingers tankar

Julen 2020 blir inte som jular brukar vara

Mor- och farföräldrar får inga besök. Man bör inte dra ihop till stora julkalas. Det kan tänkas att julklappar, julmat och annat inte köps i lika stor omfattning som vanligt. Och hur kommer julbordsätandet att gå till? Efter nyår får vi se hur det gick.

För egen del är det tredje julen i rad som jag är helt solo. Det kommer att gå bra, det gjorde de tidigare ensamma jularna också. Jag kommer att pynta mitt hus på mitt vis, använda de gamla sakerna jag har. Behöver inte köpa något. Kanske bara några vita hyacinter och några Ilexkvistar. Jag ska byta gardin i köket och ta fram några juldukar som det finns i övermått av. Tre stora vita stjärnor finns till vardagsrumsfönstren.

Alla mina mässingsljusstakar ska putsas och samlas på ett ställe. Det finns ljus till allihop och jag har ett stort antal batteridrivna ljus som kan få stå och lysa här och där. I köksfönstren hänger jag upp mina stora mässingshjärtan som jag säkert haft i trettiofem år, inköpta på Indiska för länge sedan. I ormhasselgrenen i kökstaket hänger jag upp de röda trääpplena från Hemslöjden.

Det julröda är annars ytterst sparsamt förekommande hos mig. Mina julfärger är vitt, kanelbrunt, grönt och 'guld'. Så tar jag fram den utvikbara julkalendern från tidigt 50-tal och har som bakgrund till min lilla tomtesamling av porslin.

De av vännerna som inte har dator får julkort på vanligt sätt, övriga får digitaliserade julhälsningar skickade från min dator.

Julmaten blir enkel, i stället för skinka blir det ugnsbakad Schweinshaxe med rotsaksstomp. Jag ska lägga in en sorts sill, 'min inlagda'. Jag köper lite färdigkokt, griljerad, skivad julskinka till frukostsmörgåsarna. Det kommer att finnas spetskål, grönkål och brysselkål. Risgrynsgröt ska jag koka och på det som blir över göra min 'ris à la hallon'. Jag ska baka två sorters eget matbröd, fina saffransbullar, 'Kullans kryddkaka', 'Gullis nötkaka', finska pinnar och tranbärskakor att dela med mig av till barnbarnsfamiljen. Mitt julgodis består av olika slags frukt, några goda ostar, portvin, en liten flaska 'bubbel' och Lindts chokladkulor.

Jag är försedd med en hel packe olästa, nya böcker. Jag har massor av CD-skivor med olika slags julmusik att spela. TV-programmen brukar jag lämna därhän. Möjligen tittar jag på den gamla svartvita filmen 'Tomten' ifall den sänds. När alla andra tittar på Kalle och hans vänner och delar ut julklappar går jag en stilla promenad i skogen innan jag dukar fram mitt enkla julbord. En tur till kyrkogården för att tända ljus ingår också i min julafton och en hel del telefonerande.

Julhelgen går så fort förbi, och det gör nyårshelgen också. Just i år känns det inte roligt med helger över huvud taget även om det är tillfällen då det är legitimt att unna sig något extra. Det känns fortfarande som att sitta i isoleringscell på obestämd tid. Då gäller det att hitta ett förhållningssätt till ovissheten. Skaffa rutiner, ta promenader, hålla ut och hålla avstånd och hålla kontakt med nära och kära.

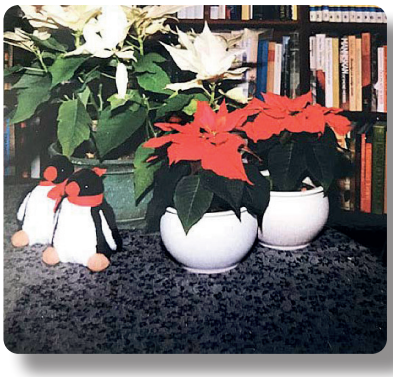

Ingers tankar

Med mitt 'egenritade' julkort
från tidigt 60-tal
önskar jag
att alla får fira
en så fin jul
som möjligt och
att Corona-
viruset håller
sig borta.

Sist en liten text noterad för ett tiotal år sedan, inspirerad av julstressen då.

Julbetraktelse

Julafton rullar på, skymningsdags redan.
Dagens hållpunkter effektueras, en efter en.
Kalle Anka och hans vänner har än en gång roat svenska folket.
Doppet i grytan är fixat, snapsarnas intag likaså.
Ungarnas tjat: När kommer tomten?
Långsam stegring mot kvällens crescendo.
Mat som ska ätas, paket som ska öppnas, glögg som ska spillas.
Skratt som ska skrattas, gråt som ska gråtas.
Förväntan, glädje, besvikelse, ånger, övermättnad, trötthet,.
Allt är precis som traditionen bjuder som så många, många jular förr.

13 december 2020 *Inger Klintberg Danielsson*